

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 96. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_255-txt-shoot-idm3174/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

drage til at hædre de Hensovne og smykke Nordens Folkebøger.

Finder nu Selskabets Ibræt den Understøttelse det var snart til at haabe, og vil være seent til at mistvile om, da agter det ingenlunde at standse ved dette Værks Slutning, thi har end Saxo og Snorro ingen Brødre saa have de dog Frænder, hvis Tale ei heller bør hende, men klinge høilig over Mark og Fjeld, mange islandske Sagaer, af hvilke vi blot vil nævne Knytlinga, Sigla og Riats Saga, for tjene uimodsigelig at være Folkelæsning, Andre saavel som en stor Deel Oldtidskvad, der ei ere saa stikkede til at læses almindelig, bør dog sikkert læses af Mange paa vor Tids Tungemaal, og efter Evne at fremme Saadant er Selskabets Mening og Lyst. Endelig vil det og, saavidt mueligt, hjælpe til Udgivelse og Udbredelse af Alt hvad det synes kan vække og nære Fædrelandsfjærighed og fortroligt Bekjendtskab med de forrige Tider i Norden, og kunde vi bidrage Noget til at en Fortsættelse

af Danmark og Norges Krønike indtil vore Dage, aspasset efter Menigmands Lær, kom for Lyset, da turde vi tage en dobbelt Deel i den Glæde, hver Fædrenes ægte Son maatte føle ved at see saa stort og tungt et Savn afhjulpet.

At ei den mindste Hytte, end sige Borgene i Kandens Rige kan for Penge enten bygges eller kjøbes, det har vi ikke glemt, og kunde intet Dieblil ønske det mueligt, men desto retmæssigere er vort Haab, at de Edle i Rigerne vil, opvarmede ved Fortids Minde, kappes om med Haand og Mund at yde hver sin Skjærv til en værdig Bautasteen paa Fædres Gravhøi, hvis Syn igjen kan vække og opgløde Børnebørn, naar vi ere samlede til vore Fædre!

Brødre! Frænder! lad dog Verden lære, at hvad vi her pegede paa, var intet Drømmebillede, men at den Følelse der gledes end hos Tusinder, kun ventede paa at tales

